

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8951/2561

บริษัท ป.โจทก์ นางสาว น.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 693

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เป็นผู้ค้าประกันมีความผูกพันในอันจะต้องชำระหนี้แก่เจ้าหนี้เมื่อจำเลยไม่ชำระ และโจทก์ได้ชำระหนี้หนี้แล้ว โจทก์จึงยอมมีสิทธิไต่เบี่ยเอาจากจำเลยรวมถึงเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ บรรดาหนี้หนี้ลูกหนี้ด้วยตาม ป.พ.พ. มาตรา 693 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ซึ่งการรับช่วงสิทธิของโจทก์ยอมมีขึ้นด้วยอำนาจกฎหมายและยอมสำเร็จเป็นประโยชน์แก่โจทก์ในทันทีตามมาตรา 229 (3) กรณีเจ้าหนี้เรียกให้โจทก์ชำระค่าประกันชดเชยตามสัญญาค้าประกัน แสดงว่าจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้แก่เจ้าหนี้แล้วตามมาตรา 686 ดังนั้น โจทก์ซึ่งรับช่วงสิทธิทั้งหลายของเจ้าหนี้ อันมีต่อจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ผิดนัดจึงมีสิทธิไต่เบี่ยเอาแก่จำเลยเพื่อต้นเงินและดอกเบี้ยที่ชำระแก่เจ้าหนี้ไป รวมทั้งดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงินนั้นในทันทีที่ได้ชำระเงินแก่เจ้าหนี้ เพียงแต่โจทก์ไม่มีสิทธิคิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดซึ่งต้องห้ามตามมาตรา 224 วรรคสอง เท่านั้น เมื่อเงินที่โจทก์ชำระให้แก่เจ้าหนี้ไม่ปรากฏว่าเป็นดอกเบี้ย โจทก์จึงมีสิทธิเรียกให้จำเลยชำระเงินที่ได้ชำระแทนไปพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราที่กฎหมายกำหนดตามที่โจทก์เรียกร้อง นับแต่วันที่โจทก์ได้ชำระหนี้แทนจำเลย เพราะจำเลยตกเป็นผู้ผิดนัดมาก่อนแล้ว หากใช้จะตกเป็นผู้ผิดนัดก็ต่อเมื่อโจทก์ได้เรียกให้ชำระหนี้ตามมาตรา 204 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวนรวม 797,879.91 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากต้นเงิน 697,000 บาท นับจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 697,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ 31 มิถุนายน 2559 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาล ให้ใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงินจำนวน 697,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2559 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า โจทก์ออกหนังสือค้าประกันหนี้เงินกู้ของจำเลยไว้แก่ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ในวงเงินไม่เกิน 697,000 บาท ต่อมาจำเลยผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามสัญญา ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ฟ้องจำเลยต่อศาลชั้นต้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2557 และธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เรียกให้โจทก์จ่ายค่าประกันชดเชยแก่ธนาคาร โจทก์จึงออกเช็คจ่ายเงินประกันชดเชยแก่ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) แทนจำเลยไปเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2557 จำนวน 697,000 บาท โจทก์เป็นผู้เข้ารับช่วงสิทธิของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ยนับแต่วันที่โจทก์ชำระหนี้แทนจำเลยหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์เป็นผู้ค้าประกันซึ่งเป็นบุคคลผู้มี

ความผูกพันในอันจะต้องชำระหนี้แก่เจ้าหนี้คือ ธนาการทหารไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อจำเลยไม่ชำระ และโจทก์ได้เข้าชำระหนี้แล้ว โจทก์จึงย่อมมีสิทธิที่จะไล่เบี้ยเอาจากจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้เพื่อต้นเงินกับดอกเบี้ยและเพื่อการที่ต้องสูญหายหรือเสียหายไปอย่างไร ๆ เพราะการค้ำประกันนั้น รวมทั้งเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้บรรดามีเหนือลูกหนี้ด้วยตาม

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 693 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ซึ่งการรับช่วงสิทธิของโจทก์ย่อมมีขึ้นด้วยอำนาจกฎหมายและย่อมสำเร็จเป็นประโยชน์แก่โจทก์ในทันทีตามมาตรา 229 (3) และโดยเฉพาะการที่โจทก์เข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ โจทก์จึงชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลายบรรดาที่เจ้าหนี้มีอยู่โดยมูลหนี้ รวมทั้งประกันแห่งหนี้ได้ในนามของตนเองตามมาตรา 226 วรรคหนึ่งด้วย เมื่อกรณีนี้เจ้าหนี้เรียกให้โจทก์ชำระค่าประกันชดเชยตามสัญญาค้ำประกัน แสดงว่าจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้หนี้ผิดนัดชำระหนี้แก่เจ้าหนี้แล้วตามมาตรา 686 การที่โจทก์เข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้และชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลายที่เจ้าหนี้มีอยู่โดยมูลหนี้ จึงรวมถึงสิทธิที่เจ้าหนี้จะเรียกให้ลูกหนี้ชำระดอกเบี้ยในกรณีที่ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดในทันทีที่โจทก์เข้ารับช่วงสิทธิด้วย ซึ่งในหนี้เงินนั้น มาตรา 224 วรรคหนึ่ง ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละ 7.5 ต่อปี แต่ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้ลูกหนี้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ดังนั้น โจทก์ซึ่งรับช่วงสิทธิทั้งหลายของเจ้าหนี้อันมีต่อจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ผิดนัดจึงมีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่จำเลยเพื่อต้นเงินและดอกเบี้ยที่ชำระแก่เจ้าหนี้ไป รวมทั้งดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงินนั้นในทันทีที่ได้ชำระเงินแก่เจ้าหนี้ เพียงแต่โจทก์ไม่มีสิทธิคิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดซึ่งต้องห้ามตามมาตรา 224 วรรคสอง เท่านั้น เมื่อเงินที่โจทก์ชำระให้แก่เจ้าหนี้ไม่ปรากฏว่าเป็นดอกเบี้ย โจทก์จึงมีสิทธิเรียกให้จำเลยชำระเงินที่ได้ชำระแทนไปพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราที่กฎหมายกำหนดตามที่โจทก์เรียกร้อง นับแต่วันที่โจทก์ได้ชำระหนี้แทนจำเลย เพราะจำเลยตกเป็นผู้ผิดนัดมาก่อนแล้ว หากจะตกเป็นผู้ผิดนัดก็เมื่อโจทก์ได้เรียกให้ชำระหนี้ตามมาตรา 204 วรรคหนึ่ง ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่า โจทก์มีสิทธิเรียกดอกเบี้ยจากจำเลยนับแต่วันที่จำเลยผิดนัดชำระหนี้ตามหนังสือทวงถามของโจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงินจำนวน 697,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน 2557 นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สิทธิโชค อินทวิเศษ · สุภัทร์ สุทธิมนัส · อุดม วัตรธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/8951/2561>